

dienen viel, hem niet uit het oog verliezend, toen hij de Amsterdamsche school voor een poos had verlaten.

— Israëls en Maris, zegt Haverman, zijn geen wegwijzers voor jongeren. Jacob Maris staat zóo op zich zelf, dat je niets van hem kunt leeren, dan wat van elk groot kunstenaar te leeren valt, met ook dit, dat hij schoolsch begonnen en tot wat hij later maakte gekómen is. Allebé is de ontwikkelaar geweest van ons geslacht. Het weergeven van een spontane emotie is hem niet genoeg. Elk stukje van het schilderij moet interessant gemaakt, een doek moet zóo zijn, dat men er telkens nog wat nieuws in kan ontdekken: zóo goed en af en belangrijk op elke plek. De petits maîtres hebben dat gewild, zeker, maar „kleine kunst” is toch eigenlijk een ellendig en onbillijk woord, want de Staalmeesters zijn ook zoo: op groote schaal. Wel is waar heeft Allebé zelf geen schilderijen van omvang gemaakt. Zelden of nooit is hij boven het doek van een meter gegaan. Maar zijn niet groote doeken zijn dan ook overal perfect, in het karakter van de dingen is diep doorgedrongen, de schilder is een verteller vol humor, een en al liefdevolle humor...”

Ten bewijze haalt Haverman behoedzaam een paneeltje voor den dag, een Amsterdamsche Bur-

gerjuffrouw, eigendom van den heer Francken te Le Vésinet, naar welk door hem zeer bewonderd werk van Allebé hij een litografie zal maken voor Van Gogh's *Gedenkboek*.

Zou een vergelijking tusschen deze Juffrouw en de Bakers of Moeders, tegenwoordig door Haverman geschilderd of geteekend, ongetwijfeld tot resultaten kunnen voeren, de Dames en Heeren die op het Pershuisje van '83, ik meen Handel, Nijverheid, Telegrafie en wat dies meer zij, moesten voorstellen, deden Meester Allebé maar matige eer aan. Zij, die daarna zeer snel het gezag zouden vestigen van een Jongere (Amsterdamsche) School, een geslacht waar ongetwijfeld Allebé de wegbereider van is geweest, zaten toen nog op de schoolbanken. Allebé's vroegere leerlingen zijn niet de beste

Kinderportret (gekl. krijttekening)
eigendom van Mr. W. Bok te Soerabaia.